

Budapestre vonatkozó újságcikk

Osztályozás

351.756.4

Szerző: *gy. e.*

Hely

Cím: *Utasemberek kinszenvedése*

Idő

"1919"

Forrás: *Breki újság*

Személy

Bp

1919 IX. 28

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(O)

Közp. nyomt. XX. cs

Utasemberek kinszenvedése.

Bajok az utlevél kiállítására körül. — Százával ácsorognak hiába a kérelmezők. — A kerületi kapitányságok figyelmébe

A megszállás szükségszerű következménye az utlevélkényszer. A vidék, valamint a főváros megszállásával egyidejűleg a bevonuló csapatok parancsnoksága, az utazás, illetve az ellenőrzés megkönnyítése céljából rendeletileg szabályozta az utlevelek kiállításának kérdését is. Eszerint negyven kilométer távolságon belüli utazáshoz elegendő a magyar hatóságok igazolványa, míg ezen túl, a Duna—Tisza közére, valamint a Tiszán- és Dunántulra a kerületi kapitányságok által kiállított és a román parancsnokságok által láttamozott fényképes utlevélre van szükség.

Az igazolványok kiállítása ilyen módon továbbra is a rendőrség hatáskörében maradt, ami a megnövekedett ügyforgalomra való tekintettel, oly rendkívüli munkatöbbletet jelentett az egyes népesebb kerületek számára, hogy az utlevélügyek lebonyolítása — különösen az első napokban, teljes csóddal fenyegetett. Még ma is, amikor a menekültek nagyrészt már sikerült elutaznia, a legképtelenebb, leglehetetlenebb, legsivára bb jelenetek játszódnak le a kerületi kapitányságok előtt. Áll ez a szomorú megállapítás különösen a VI—IX. kerületekre, ahol tudvalevően legtöbben jelentkeznek utlevélért. Ezen a helyeken teremtődött meg a sorbanállás olyan reinhardtí méretű produkciója, amelyben egyesek he-

teken keresztül vesznek részt, mint passzív szereplők.

A hazautazni vágyókban természetesen mérhetetlen az ellen-szenv az utlevelet kiállító intézmények, de gyakran az ezzel foglalkozó személyek ellen is, akik között közelebbről is megjelölhetnők őket — érthető módon sulyosan közömbös és nem törődöm magatartást tanúsítanak a közönséggel szemben.

A legcifrább pedig az — és ebbeli véleményüknek az utlevélre várók is eléggé hangosan szoktak kifejezést adni — hogy a protekciók rendszere itt is szépen virul, sőt ha lehet, még eddig is. Az előnyökkel kevésbé megáldottak fájó szívvel látják, hogy milyen hamar megnyílik a boldogulás felé vezető út egyik-másik jobban öltözött ur, vagy hölgy előtt néhány pernyi bizalmas beszélgetés után, az őrtálló és szigorú odakint fáradtan, meggyötört, rendőröközeg szíves jóvoltából. Legtöbbször a tömeg — ha ugyan közömbösen el nem hergették — még mindig ott ácsorog a kapitányság kapujánál, amikor a soronkívül bejuttatott adatokkal támogatva, a szövetségkezeben az igazolvánnyal, sugárzó arccal jön már kifelé.

Ezzel szemben — személyesen győződünk meg róla — voltak olyanok a végtelen kígyóvonalban, akik három-négy héten keresztül ostromolták eredménytelenül a lakásuk szerint illetékes kerületi kap-

tányságot. Mert például a VII. kerületben találták ki azt a nagyszerűen bevált ujitást, hogy a páros és páratlan napokra különböző színű sorszámokat osztanak ki, — a hat-hétszáz várákozónak mindössze ötven—száz darabot. Amikor azután a sorszám tulajdonosa a kijelölt napon jelentkezik az igazolvány kiállítására végett, akkor derül ki tulajdonképpen, hogy a kiosztott szám egyáltalán nem érvényes, mert újabb rendszert léptettek életbe. Minden valószínűség szerint abban a hiszemben, hogy ily módon is sikerül fog pár száz kérelmezőtől

Még pokolibb tréfa az a másik, amidőn már kora hajnalban azzal a lesújtó kijelentéssel fogadják az érkezőket, hogy: »A mai napra már minden szám ki van osztva»; holott előző nap ugyanazokat az ácsorogókat éppen azzal az ígérettel küldték haza, hogy »Számosztás csak reggel lesz; mindenki akkor jöjjön!»

Ilyen és ehhez hasonló mulatságokkal szórakoznak hatóságaink akkor, amikor az istenadta népgyűlés után, az őrtálló és szigorú odakint fáradtan, meggyötört, rendőröközeg szíves jóvoltából. Legtöbbször a tömeg — ha ugyan közömbösen el nem hergették — még mindig ott ácsorog a kapitányság kapujánál, amikor a soronkívül bejuttatott adatokkal támogatva, a szövetségkezeben az igazolvánnyal, sugárzó arccal jön már kifelé.

Urak — több megértést! Szógyetlenök ezt a kis cikket, közelebbi adatokkal támogatva, a szövetségközi katonai bizottság figyelmébe ajánlani. (gy. e.)